

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی مولفه های تئاتر روایی (اپیک) برتولت برشت در شیوه های اجرایی نمایش ایرانی تعزیه

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مطالعات میان رشته ای در ادبیات و هنرهای کاربردی، موسیقی، نمایش و سینما (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 47

نویسنده:

محسن حکیمی - دانشجوی دکتری تخصصی پژوهش هنر، گروه هنر، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی تحلیلی مولفه های تئاتر روایی (اپیک) برتولت برشت در شیوه های اجرایی نمایش ایرانی تعزیه می پردازد. بیگانه سازی به این مفهوم است که بتوان مولفه های آشنا را از کنش نمایشنامه و یا شخصیت های آن دور کرد تا بتوان از این طریق روحیه انتقاد و سوال را در تماشاگر بوجود آورد. در بخش متغیر وابسته که مربوط به نمایش سنتی و آیینی تعزیه است به تحلیل کنش های روایی تعزیه پرداخته خواهد شد. آنچنان که از مطالعه متغیر وابسته و متغیر مستقل تحقیق بر می آید در تعزیه ناخودآگاه مشخصه هایی از تکنیک بیگانه سازی برشت دیده می شود. تحقیق حاضر به لحاظ روش، توصیفی تحلیلی و از نظر شیوه گردآوری اطلاعات جزو تحقیقات کتابخانه ای می باشد. همچنین تجزیه و تحلیل داده ها به صورت کیفی بوده و برای انتخاب آزمودنی ها از روش نمونه گیری غیرتصادفی استفاده شده است. یافته ها در این تحقیق نشان می دهد بین تکنیک فاصله گذاری برشت و شیوه اجرایی تعزیه قرابت نزدیکی وجود دارد اما این شباهت ها ناشی از تأثیر گذاری یا دریافت تئوری برشت برای پدیدآورندگان تعزیه نمی باشد؛ چرا که تعزیه در ذات تئاتری فاصله گذار است. به نظر می رسد میتوان تعزیه را شکل ایده آلی از آنچه برشت در فاصله گذاری به دنبال آن بود می باشد.

کلمات کلیدی:

تکنیک - فاصله گذاری - تعزیه - برشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1963491>

